

Med den nye sats for førtidspension indeholder lov om social pension alene regler om kompensation for manglende indtjening ved erhverv – særlige ydelser til førtidspensionister afskaffes. Dækning for handicapbetingende merudgifter ydes i stedet efter lov om social service. Da det er forudsat i førtidspensionsreformen, at ydelser efter § 84 i lov om social service er skattefrie, foreslås det, at der indsættes en hjemmel her til i ligningsloven.

Desuden foreslås ændringer af ejendomsværdiskatteloven og ligningsloven med henblik på at sidestille personer, der modtager fleksydelse, med efterlønsmodtagere. Baggrunden for forslaget er, at fleksydelsesordningen i øvrigt svarer til efterlønsordningen men er forbeholdt personer i fleksjob, som via bidragsbetalingen har optjent ret til fleksydelse.

Endvidere nødvendiggør førtidspensionsreformen m.v. justeringer af arbejdsmarkedslovens § 1, som regulerer, hvilke af statens udgifter, der finansieres gennem Arbejdsmarkedsfonden. Der er alene tale om en nødvendig teknisk justering som følge af førtidspensionsreformen m.v., som sikrer, at henvisningerne til de eksisterende udgiftsområder er korrekte.

Med førtidspensionsreformen videreføres begrebet førtidspension, mens forskellige særlige ydelser ikke ydes til gruppen, der skal behandles efter de nye regler. Modtagere af førtidspension efter det nye og det gamle regelsæt vil have mulighed for at opnå de særlige skattemæssige fordele, der knytter sig til at være førtidspensionsmodtager. Dette gælder f.eks. ejendomsværdiskattelovens § 9 om begrænsning i stigning i ejendomsværdiskat for førtidspensionister over 60 år.

Derimod vil særlige ydelser som f.eks. invaliditetsydelse blive ophævet med førtidspensionsreformen. Dermed vil det ikke være muligt for den gruppe, der skal behandles efter de nye regler at opnå de skattefordele, der knytter sig til de særlige ydelser, der kan ydes efter gældende lov om social pension, men som ikke tildeles efter de nye regler.

De steder i skattelovgivningen, hvor der er særfordele, som følge af at man modtager en ydelse som ophæves efter førtidspensionsreformen, er bl.a. ejendomsværdiskattelovens § 9 og pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 1, nr. 3. De hidtidige regler vil fortsat finde anvendelse på personer, der efter de indtil 1. januar 2003 gældende regler i lov om social pension, er tilkendt (eller tilkendes) sådanne særydelser, f.eks. invaliditetsydelse. Der foreslås indsat henvisninger i skattelovgivningen til § 6, stk. 4, i lov nr. 285 af 25. april 2001, der efter førtidspensionsreformens ikraft-

træden den 1. januar 2003 indeholder hjemmel for udbetaling af de pågældende ydelser.

3. Andre ændringer

Ved lov nr. 332 af 16. maj 2001 om ændring af ATP-loven blev der indsat nye regler om ydelser ved dødsfald i ATP-lovens kapitel 4 a. Som følge heraf foreslås en justering af pensionsbeskatningslovens § 29 B, så der ved udbetalingen af engangsbeløb efter de nye regler betales en afgift på 40 pct. Endvidere foreslås der enkelte redaktionelle ændringer af arbejdsmarkedsloven, etableringskontoloven, investeringsfundsloven og ligningsloven.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

Provenumæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have selvstændige provenumæssige konsekvenser, da der er tale om konsekvensændringer, der følger af førtidspensionsreformen m.v. Merudgifterne ved førtidspensionsreformen forudsættes således finansieret via satsreguleringspuljen.

De foreslåede udvidelser af personkredsen i § 9 i ejendomsværdiskatteloven og § 12 A i ligningsloven til også at omfatte fleksydelsesmodtagere skønnes kun at indebære et meget begrænset provenutab, som det ikke er muligt at kvantificere nærmere. Det skyldes for det første, at antallet af modtagere af fleksydelse er meget lavt, ca. 100 helårspersoner i 2001 voksende til ca. 850 i 2005. For det andet skønnes en del af modtagerne af fleksydelse at ville have været førtidspensionister, såfremt fleksjobs og fleksydelsesordningen ikke var indført og derfor alligevel ville have været omfattet af begge regelsæt.

Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner

Lovforslaget skønnes at medføre engangsudgifter på 1,3 mio. kr. for Told•Skat.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget skønnes ikke at have administrative pligter for erhvervslivet.

Da forslaget hovedsageligt vedrører den del af erhvervslivet, der udgøres af pensionsinstitutter, har man for så vidt angår vurderingen af de administrative konsekvenser valgt at forelægge forslaget for bran-